ROJAS BANGA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2020. gada 28. februāris **Nr. 4(1272)**

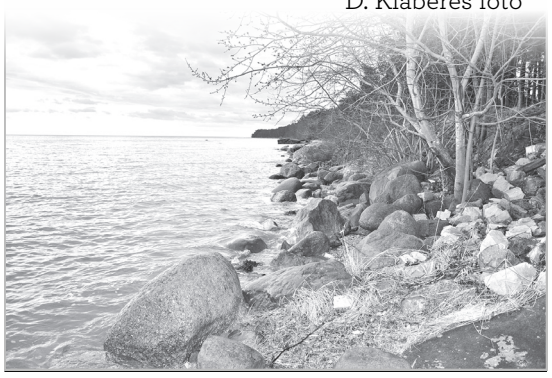

Jūra „apēdusi" krastu. Šādu skatu pirmo reizi teicās redzam pie jūras iznākušās kaimiņienes, kuras jūras malā dzīvo gandrīz visu mūžu.

D. Klaberes foto

Par to es domāšu rīt

„Dievs man piešķīris milzu privilēģijas – rakstīt to, ko grūti pasacīt vārdos. Pa starpām starp maizes darba „lūdzu" un „paldies" – paspēt vēl pierakstīt kādus smieklus vai ēnu aiz loga… pieturēt, lai nepazūd, jo pazaudēties ir viegli... Dievs piešķīris, un es atdodu tālāk jums." Ar šādiem vārdiem 15. februāra vēlā vakarā beidzās tikšanās ar Dinu Veinbergu un viņas lolojumu – grāmatu „Par to es domāšu rīt".

Neierasti! Arī tikšanās vieta neierasta – skatuve. Jūs zināt, skatuve ir vieta, kur mājo mūzas. Tur pieņemts dziedāt, dejot, spēlēt lomas. Tā notika arī šajā reizē. Tiem, kas atnāca uz tikšanos, tika iedalīta klausītāju loma. Lai būtu vieglāk sajust un izbaudīt to, ko izjuta un pārdzīvoja pati grāmatas autore, lai šīs izjūtas paspilgtinātu un lai tās iekrāsotu. Dinai mīļas dziesmas izdziedāja Daiga Lakšmane, un muzicēja pianiste Gunita Pauliņa. Bet grāmatā redzamo noslēpumaino tēlu, kas paskaidroja autori, atveidoja Iluta Graudiņa. Uz ekrāna redzamie attēli – grāmatas ilustrācijas, Dinas pašas radītas un iemūžinātas. Dinai, protams, pašai sava, autores loma, bet pati galvenā loma – ilgi gaidītajai un ar mīļumu izlolotajai grāmatai.

Jauna grāmata! Smaržo mazliet vēl pēc tipogrāfijas, pēc papīra un drukas tintes. Pierakstītie vārdi un domas ir kļuvušas taustāmas, rokā paņemamas. Ko gan jūt dzejnieks, kad tur rokās sevis radīto, kas ietverts vākos un tūlīt sasniegs savu lasītāju? Jā, un nemeklējiet grāmatā tematiskas nodaļas, tādu nav. Viss ir juku jukām, vienam otru mainot, – kā pati dzīve! Taču pasākumā ir tematisks sadalījums, un tas ļāva mums, Dinas talanta cienītājiem, izjust viņas dvēseles un jūtu trauslumu, ļāva uz pasauli paskatīties ar autores acīm.

Maza satikšanās dzejā – Dina un Latvija. Kā pasākuma ievadā sacīja Dace (pasākuma scenārija autore un vadītāja): „Dinas vārdi uzbur ainavu, mums tik mīļās Latvijas ainavu, un Latvijai autores vērtību skalā viena no augstākajām vietām. Dinas Latvijai veltītās dzejas ir izskanējušas mūsu novadam svarīgos brīžos – gan, kad svinīgi stādījām simtgades ozoliņus novada ciemos, gan, kad vētrā atzīmējām valsts simto jubileju, gan valsts svētku reizēs. Bieži īpaši konkrētam notikumam rakstītas. Un liekas, kā var par šo tēmu, par kuru šķiet viss jau ir pateikts, atrast arvien jaunus un jaunus vārdus, bet tie ir!"

Īpašie cilvēki. „Ja man kāds jautātu, ko es darītu savādāk jaunā sākumā, šajā pašā dzīvē, – neko. Man bijusi bezrūpīga bērnība. No tāda skatu punkta padomju laikus atceros ar vieglām domām. Mamma mācīja nedarīt pāri kustoņiem. Un vēl viņa mūža norietā vēlēja – „centies dzīvi nodzīvot pēc iespējas vieglāk, re, pie kā noved smags darbs". Viņa deva, ko uzskatīja par labāko. Ko nu paņēmu, tas jau ir cits stāsts.

Kā vērotājai man siltā atmiņā palikuši viedi vecajie ļaudis, īpaši kaimiņu Līna ar saviem savdabīgajiem izteicieniem, kas lielākoties bija kodētas atziņas par dzīves jēgu. Bet tās es izpratu stipri vēlāk, kad šie ļaudis jau bija tālu prom aiz sava laika.

Pateicos liktenim par šiem cilvēkiem. No sirds. Bez viņiem es nebūtu es, un bez viņiem man nebūtu jūs. Un nebūtu šis vakars. Paldies liktenim par brīnišķīgu dēlu**.** Paldies par draugiem. Pateikties nekad nav par vēlu, un labu pasacīt nekad nebūs par daudz. Katrs mēs pasauli redzam savādāk un dzīvojam dzīvi, kā nu protam – tu tā, es tā. Un ir labi, ka var tā gaiši atskatīties un gaiši pateikties arī atvadoties. Uz ilgāku vai uz īsāku laiku," – saka Dina, runājot par cilvēkiem, kuri veidojuši viņu tādu, kādu mēs viņu pazīstam.

Kā gan bez mīlestības! Tā neskaita gadus, panes visu! Mīlestība cērt brūces, mīlestība iedvesmo un, patiesībā, šķiet, ka arī dzeja vislabāk dzimst no mīlestības.

Pēc pasākuma, kas paskrēja nemanot, apmeklētāji nesteidzās pamest skatuvi vai pasākuma norises vietu. Kā teica viena no pasākuma apmeklētājām, Mārīte: „Grāmatas dzimšanas dienas svinēšana nevar neizdoties, ja tik daudzi vēlas kopā ar Dinu priecāties, apstādinot mirkli, un pateikties autorei par to siltumu un labestību, kura sajūtami valdīja šai pasākumā. Tas bija gaismas, mīlestības, patiesu vārdu pilns vakars no sirds uz sirdi. Tā ir Dinas pasaule, kurā autore ļāva mums ienākt un pakavēties šai vakarā. Nekā nepietrūka, kā arī nekas nepalika pāri." Savukārt apmeklētāja Zaiga saka: „Dinas dzeja tik izteiksmīgi dziļa! Vienā rāvienā nav iespējams izprast. Jālasa vēl un vēl. Reizēm raksta līnijas liekas tik trauslas, tik ēteriski caurspīdīgi austas, ka mierīgi varētu zirnekļa pavedienā šūpoties. Un jādomā, cik daudz kam paejam garām ar neredzošām acīm. Paldies pasākuma rīkotājiem un Dinai par dvēselisko baudījumu!"

„Apbrīnojami bagāti ir Dinas Veinbergas izteiksmes līdzekļi. Tik krāsaina un konkrēta ir valoda! Rakstītajā ir sajūtama sirsnība, mīlestība un iedziļināšanās dažādās dzīves norisēs. Tā tiešām ir, ka dažkārt pietiek viena romantiskas laimes pieskāriena, lai ilgam laikam rastos prieks. Paldies Dinai par labi paveiktu darbu, par to, ka tik labi un prasmīgi gleznainā tēlojumā izteikusi savas domas! Var sajust, ka šī grāmata tapusi ar mīlestību, ka Dina skata dzīvi un cilvēkus caur mīlestību. Nav gala un robežu tam ceļam, pa kuru cilvēki iet pretī viens otram un kurā ir tik daudz nezināma, satraucoša un mulsinoša," – tā sajūsmināta, vēl pasākuma *pēcgaršu* izbaudot, sacīja Inese.

Dina saviem talanta cienītājiem sagādāja gaismas, mīlestības, patiesu vārdu pilnu vakaru no sirds uz sirdi. D. Dambītes foto

Un nobeigumā dzejnieces Maijas Laukmanes vārdi par Dinu: „Paldies dzejniecei! Klausoties Dinas Veinbergas vārdos, nedraud sēdēšana ielejā, bet notiek pretējais: notiek aicinājums pakāpties augšup, pakāpties paša domās. Un interesanti – jo notiek ieklausīšanās vārdos, jo tuvāk klausītājiem iespēja piekļūt pašiem savām ilgu pilnajām dvēselēm. Tieši tik skaista ir vārdu daba: modināt iemigušas sajūtas. Un, lai gan jaunās grāmatas nosaukums saka, ka „Par to es domāšu rīt", domāšana tomēr notika visā dzejas vakara laikā bez atlikšanas uz vēlāku mirkli."

Sagatavoja Daiga Dambīte, Dace Broka, Iluta Graudiņa

Pateicība

Kaut kas tevi ir atvedis šeit, kur tu atrodies šobrīd. Uzticies šim spēkam. Tūkstotis labu vēlējumu Tev, Dace, par ekskluzīvo iespēju man svinēt kopā ar saviem mīļajiem. Paldies Ārijai par svētību šim pasākumam, Daigai par krustmātes lomu, Irēnai, Ilutai par fantastisko iejušanos tēlā, Marekam par vizuālo noformējumu, Megijai par izjusto deju pasākuma noslēgumā, Daigai Lakšmanei par dvēseliskо muzikālo sniegumu, koncertmeistarei Gunitai Pauliņai, kā arī Rojas novada domei par atbalstu sapņa piepildījumam.

Es pateicos.

Dina Veinberga

Senioru klubam „Liedags" – 20!

Senioru klubs „Liedags" drīz svinēs savu 20. gadadienu, tāpēc nolēmu jums pastāstīt par šo klubu un dalīties dažās pārdomās.

Kā tad klubs radies? Jau pirms 2000. gada toreizējā Talsu rajonā bija nodibināti vairāki senioru klubi, tai skaitā Dundagā. Rojas pensionāru apvienības vadītāja Astrīda Āboliņa ierosināja šādu klubu nodibināt arī Rojā. Neliela senioru delegācija brauca uz Dundagu skatīties un mācīties, ko dara viņu klubs.

Un tā 2000. gada pavasarī pensionāru padome nodibināja senioru klubu arī Rojā, bet dundadzniekus kopš tā laika saucam par saviem krustvecākiem.

Par kluba pirmo vadītāju kļuva Velta Kārkliņa. Pirmajā gadā klubā darbojās ap piecdesmit senioru, turpmākajos gados – ap četrdesmit. Velta Kārkliņa uzrakstīja vārdus kluba himnai, Valentīna Lapiņa uzauda skaistu kluba karogu. Kad beidza pastāvēt vidējās paaudzes deju kolektīvs „Saime", gandrīz visi dejotāji iestājās klubā „Liedags".

20 gadus klubā darbojas Irēna un Viesturs Grosbahi, Vilma Voronova, no 2001. gada – Ausma Zvirbule. Viņi ir mūsu Goda biedri. Ilgus gadus klubā darbojas Aija Blūma, Aija Bērziņa, Valda Skādule, Staņislava Ozoliņa. Daudzus gadus kluba biedrs bija arī Imants Āboliņš – mūsu šoferis. Sveiciens Imantam un visiem pārējiem bijušajiem „Liedags" biedriem!

Kādas tik tematiskās balles nav organizētas divdesmit gadu garumā! Masku balles, priekšautu, garo kleitu, puķaino kleitu, cepuru, ziedu, dažādu krāsu un daudzas citas.

Pēdējos piecos gados klubs dažādu iemeslu dēļ zaudējis 24 biedrus, bet klāt nākuši 20 jauni biedri. Šodien mūsu klubā darbojas 32 biedri un 1 ēnotāja, kā es saucu tos, kuri uzreiz klubā neiestājas, bet piedalās sarīkojumos un vēro – patiks vai nepatiks.

Tā kā daži man ir jautājuši, kas ir „Liedags" un vai tas nav tas pats, kas pensionāru apvienība, paskaidrošu – nē, tas nav viens un tas pats. Kopīgi mums ir cilvēki un vēlēšanās viņiem palīdzēt.

„Liedags" ir interešu klubs – kā deju kolektīvs, kā koris, kā citi dažādi pulciņi un klubi. Mēs draudzējamies ar 20 citiem klubiem, braucam pie draugiem uz ballēm un divas reizes gadā uzņemam viņus Rojā. Mēs sveicam savus biedrus apaļās dzīves jubilejās, pārus – kāzu jubilejās. Vienu reizi gadā (parasti janvārī) mums notiek kopsapulce. Ikdienā darbu vada kluba padome, kuras priekšsēdētāja es esmu kopš 2012. gada pavasara. Maksājam arī biedru naudu.

Protams, ka Rojas novada pensionāru apvienības uzdevumi ir daudz plašāki, un tajā ietilpst visi novada pensionāri. Starp mūsu draugiem ir arī vairākas pensionāru apvienības, piemēram, Tukuma, Engures, Mērsraga. Esmu novērojusi, ka arī no šīm lielajām apvienībām uz ballēm brauc, pirmkārt, gandrīz vieni un tie paši cilvēki, otrkārt, viņu ir maz. Visplašāk sevi vienmēr pārstāv Mērsraga pensionāru apvienība „Kaija".

Ļoti daudzi šodien uz ballēm brauc ar privātajām automašīnām, arī mēs to bieži darām, labi, ka mūsu kluba biedru vidū ir vairāki šoferi. Ko es ar

Mūsu ilggadīgākie esošie un bijušie kluba biedri, kuri 15 gadu jubilejas ballē saņēma nozīmīti „Goda biedrs". *No kreisās:* Lauma Poļakova, Alda Kirilova, Irēna Grosbaha, Viesturs Grosbahs, Vilma Voronova, Līvija Priedīte, Irēna Veidemane, Rasma Rutka, Ausma Jefimova, Ausma Zvirbule, Skaidrīte Golubeva, Ilona Zvaigzne. D. Klaberes foto

to gribu teikt? Ir grūti savākt 30 cilvēku kolektīvu biežai braukšanai, kur nu vēl visus novada pensionārus! Un vai būtu braucēji? Šaubos, jo uz pensionāru ballēm Rojā atnāk tikai retais, kurš nav klubu „Liedags" vai „Rūķu" biedrs. Un Ilona Zvaigzne organizēja tik skaistas Vecgada pensionāru balles skaisti izpušķotā zālē, ar uzklātiem galdiem, skaistu mūziku un koncertu, bet novada pensionāru atsaucība bija maza. Arī klubs „Liedags" uz savām ballēm vienmēr aicinājis visus novada pensionārus – atsaucība tikpat maza. Es nevienam neko nepārmetu, tikai paskaidroju situāciju. Galu galā katrs cilvēks dara, kā pats vēlas.

Cilvēku intereses, vajadzības un vēlmes vienmēr ir bijušas un būs atšķirīgas. Es minēju, ka darbošanās klubā „Liedags" palīdz cilvēkiem. Kā?

(Turpinājums 4. lpp.)

Rojas novada domes 2020. gada 18. februāra sēdē tika izskatīti 11 darba kārtības jautājumi, kur deputāti lēma:

• Apstiprināt saistošos noteikumus Nr. 2/2020 „Par grozījumiem Rojas novada pašvaldības 19.10.2010. saistošajos noteikumos Nr. 21/2010 „Par sociālo dzīvokļu izīrēšanu Rojas novadā".

• Iesniegt Lauku atbalsta dienestam projekta pieteikumu „Taimiņu mazuļu ataudzēšanai un ielaišanai Rojas upē nepieciešamo vaislinieku nozveja" un nodrošināt pašvaldības līdzfinansējumu EUR 726,00, projekta kopējās izmaksas EUR 3630,00.

• Iesniegt Lauku atbalsta dienestam projekta pieteikumu „Taimiņu mazuļu smoltu ielaišana publisko ūdenstilpju ihtiofaunas struktūras pilnveidošanai un resursu papildināšanai Rojas novadā" un nodrošināt pašvaldības līdzfinansējumu EUR 2 419,58, projekta kopējās izmaksas EUR 12 097,92.

• Apstiprināt Rojas novada domes valdījumā esošo autotransporta pārvadājumu pakalpojumu izmaksas aprēķināšanas kārtību.

• Sadalīt būvju īpašumu „Lakšas", Rojas novads, dzīvokļu īpašumos atbilstoši telpu grupām.

• Pilnvarot Rojas novada domes priekšsēdētāju Evu Kārkliņu vienoties par nekustamā īpašuma Selgas iela 10, Rojā, Rojas novadā sadalīšanu dzīvokļu īpašumos, vienojoties par dzīvokļu īpašuma piederību atbilstoši piederošo domājamo daļu daudzumam.

• Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu „Dreimaņi", Rojas novadā, atdalot divas zemes vienības, un piešķirt tām jaunus nosaukumus, saglabājot esošos zemes lietošanas mērķus.

Informāciju sagatavoja
Administratīvās nodaļas vadītāja vietniece / domes sekretāre
Marita Pāvuliņa

NACIONĀLAIS ATTĪSTĪBAS PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Biedrības „Talsu rajona partnerība" sludinājums

Biedrība „Talsu rajona partnerība" izsludina atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanas 3. kārtu Eiropas Jūrlietu un Zivsaimniecības (EJZF) fonda Rīcības programmas zivsaimniecības attīstībai 2014.–2020. gadam apakšpasākuma 43.02. „Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošana" aktivitātēs: 43.02.1. „Pievienotās vērtības veidošana un inovācijas veicināšana visos zvejas akvakultūras produktu piegādes posmos" un 43.02.2. „Ekonomiskās izaugsmes veicināšana, darba vietu radīšanas veicināšana, kā arī zivsaimniecības nozarē un citās jūras ekonomikas nozarēs – darbību dažādošana". Iesniegumu pieņemšana no 21. marta līdz 21. aprīlim. Sludinājuma pilns teksts – *www.roja.lv*

Tiekšanās pēc jaunām zinībām

Divpadsmitie ar audzinātāju Ilzi Krišjāni (no kreisās) savā īpašajā vakarā. Albuma foto

Pēc jaunā gada skolēnu zināšanu un apņēmības līmenis tiek pārbaudīts dažādās olimpiādēs. 6. martā mums visiem jādomā labas domas, lai atbalstītu Kristapu Ričardu Freimani un skolotāju Aigitu Sprinci, kuri dosies uz Rīgu, lai piedalītos latviešu valodas un literatūras 46. olimpiādes 11.–12. klasēm trešajā posmā. Starpnovadu matemātikas olimpiādē, kura norisinājās Talsos, Rojas vidusskolu pārstāvēja krietns pulciņš 4.–11. klašu audzēkņu: 4. klase – Tince Dravniece, Asnāte Graudiņa, Markuss Pēda, Gustavs Šneiders (skolotāja Anda Sebre-Līkopa), 5. klase – Adriana Holsta – 1. vieta (skolotāja Vita Freimane), Alise Elizabete Zeļģe, 6. klase – Paula Feldmane, Alekss Marks Kilmits, 7. klase – Kristers Patriks Feldbergs (skolotāja Laimdota Roze), 8. klase – Dāvids Liepa – 1. vieta, Līna Jaunozola – 2. vieta (skolotāja Anita Kurmiņa), Matīss Božko (sk. A. Kurmiņa), 9. klase – Eva Šulce (skolotāja Inta Plāte), 10. klase – Miķelis Gitendorfs, 11. klase – Kristaps Ričards Freimanis (skolotāja Vita Freimane). Apsveicam gan skolēnus, gan skolotājus ar ieguldīto darbu! Rojas vidusskola lepojas arī ar starpnovadu ķīmijas olimpiādes dalībniekiem, kurā piedalījās 10. klases audzēknis Miķelis Gitendorfs, iegūstot 1. vietu, un savus spēkus pārbaudīja arī Eva Šulce un Oto Veinbergs no 9. klases (skolotāja Māra Folkmane).

Piektdien mūsu 11. klašu skolēni dodas uz Latvijas skolēnu 44. zinātniskās pētniecības darbu Kurzemes reģiona konferenci Liepājā. Mūsu skolu pārstāvēs 6 autori ar saviem darbiem:

Tīna Znamenska – Zvejnieksvētku svinēšanas tradīcijas no pirmsākumiem līdz mūsdienām.

Ance Klauža – Stresa cēloņi un sekas Rojas vidusskolas pusaudžu vecuma skolēniem.

Kitija Maišele – Kafijas un kofeīna ietekme uz jauniešu asinsspiedienu.

Alise Maslobojeva – Saules un D vitamīna saturošu uztura bagātinātāju ietekme uz D vitamīna daudzumu organismā dažādos vecuma posmos.

Viktorija Krailo – Rojas vidusskolas vecāku informētība par kaitīgajām vielām rotaļlietās.

Kristaps Ričards Freimanis – Fosfātjonu koncentrācija Rīgas līča ūdenī Rojas novadā 2019. gadā.

Vēlēsim veiksmi jauniešiem, lai viņu darbs tiktu novērtēts ar augsto atzinību prezentēt to arī Rīgā.

Pēc nedēļas atpūtas skolā atgriezās 1. klasīte, un viņiem dažādās spēlēs, rotaļās, atjautības uzdevumos bija jānosvin 100. diena skolā. Par uzdevumiem un pārsteigumiem bija parūpējusies viņu audzinātāja Daiga Kirkopa.

Bet 21. februāra vakarā Rojas vidusskolas divpadsmitā klase pulcēja kultūras centrā savas ģimenes, radus, draugus un skolotājus uz viņu īpašo vakaru – „Divpadsmitie meklē divpadsmitās". Tas bija viņu atskats uz skolā pavadīto laiku, jo pie durvīm klauvē eksāmenu laiks. Pavasara brīvdienu nedēļā, kad visi atpūtīsies, divpadsmitie kārtos eksāmenu svešvalodā. Lai viņiem veiksme un izturība!

Antra Ozollapa

Valsts konkursa Stīgu instrumentu spēle – Ģitāras spēle fināls

18.–19. februārī Jūrmalas Mūzikas vidusskolā notika Latvijas profesionālās ievirzes un profesionālās vidējās mūzikas izglītības iestāžu izglītības programmas „Stīgu instrumentu spēle – Ģitāras spēle" audzēkņu valsts konkursa fināls.

Latvijas mūzikas skolās ģitāras spēli apgūst ap 1000 audzēkņu, no kuriem, izturot atlasi skolā un reģionā, uz finālu tika izvirzīti 77 audzēkņi. Konkursanti par godalgām cīnījās sešās vecuma grupās. Dalībnieku prasmes vērtēja kompetenta žūrija: žūrijas priekšsēdētājs – Julius Kurauskas (ģitārspēles virtuozs, Lietuvas Mūzikas un Teātra akadēmijas un Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas asociētais profesors un ģitārspēles pasniedzējs); Kaspars Zemītis (Latvijas Mūzikas akadēmijas klasiskās ģitāras spēles pedagogs, komponists, virtuozs ģitārists); Māris Kupčs (Liepājas Mūzikas vidusskolas ģitārspēles pedagogs, aktīvs ģitārists); Endijs Rožkalns („BJMK Rokskola" dibinātājs, Jelgavas Mūzikas vidusskolas ģitārspēles pedagogs).

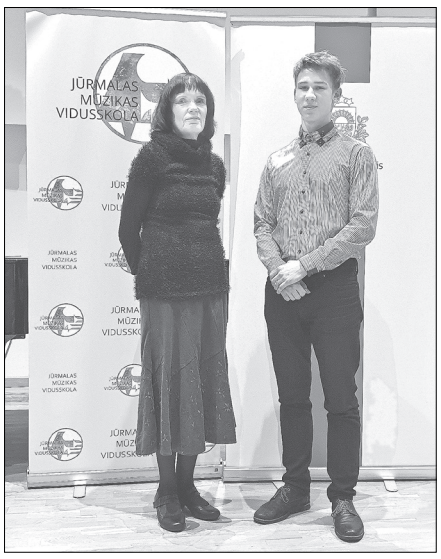

Miķeli konkursam sagatavoja pedagoģe Maruta Zemture. Albuma foto

Trīspadsmit 2002.–2003. g dzimušo ģitāristu vidū bija arī Rojas Mūzikas un mākslas skolas 6. klases audzēknis Miķelis Gitendorfs. Spriedze bija liela, grūts bija arī pats uzstāšanās gaidīšanas laiks – jāsacenšas ar mūzikas vidusskolu 1.–2. kursa studentiem. Tāpēc jo lielāks prieks par veiksmīgu sniegumu un žūrijas vērtējumu – 3. vieta.

Paldies Miķelim par pacietību un ģitāras spēlē ieguldīto laiku un darbu. Konkurss – tā ir sevis pārbaudīšana. Lai labi uzstātos, nepietiek tikai ar muzikalitāti. Dažu minūšu garā uzstāšanās prasa lielu darbu programmas sagatavošanā, spēju koncentrēties, tikt galā ar uztraukumu.

Paldies visiem līdzjutējiem, atbalstītājiem, vecākiem un šoferītim Imantam. Liels paldies skolas kolēģiem par sirsnīgo mājās sagaidīšanu. Miķelim novēlu turpināt iesākto un daudzus koncertus, konkursus nākotnē.

Ģitāras spēles pedagoģe
Maruta Zemture

Drošība vienmēr pirmajā vietā

Dace Klabere

Nesen presē lasījām par nelaimes gadījumu Laidzes apkaimē, kad medību laikā mednieks nāvējoši ievainoja savu medību biedru. Negadījums izsauca plašu rezonansi sabiedrībā, radot virkni jautājumu. Uz dažiem no tiem man atbildēja Rojas mednieku biedrības un medību vadītājs Ingars Lembergs.

Rojā Zibeņdambi un daudz citu vietu dabā ir iecienījuši aktīvās atpūtas baudītāji. Cik droši varam justies mežā, izdzirdot, ka kaut kur netālu notiek medības?

Drošība jāievēro kā gājējiem, tā medniekiem. Ja mums gadās sastapt kādu gājēju, viņu apstādinām un brīdinām, ka notiek medības, un pagaidām, līdz viņš aiziet drošā attālumā. Tikko bija gadījums, kad bijām nostājušies medībām pie pastaigu takas, pa kuru nāca grupa cilvēku. Pagaidījām, līdz tā aizgāja, tad vēl pārliecinājāmies, ka neviens nav atpalicis, un tikai tad sākām medības. Drošība mums vienmēr ir pirmajā vietā, un savādāk nemaz nevar būt. Drošībai medību laikā mums ir arī speciāls apģērbs. Man pašam ir spilgti oranža jaka, bikses, pat zābaki. Ja arī cita nekā pagaidām nav, tad vismaz košai cepurei jābūt obligāti. Kolektīvā nolēmām, ka nākamajā sezonā mums visiem būs vienādas košas vestes. Vajag, lai mēs viens otru redzētu. Dzīvniekiem vienalga, viņi krāsas neatšķir, jūt tikai smaržu un kustību.

Un tomēr gadās arī nelaimes gadījumi, kā Laidzē.

Laidzes gadījumā ir pieļauts smags pārkāpums – šaušana pa mednieku līniju, kas ir nepieļaujami. Šauts taisnā trāpījumā, nav ievēroti leņķi, attālums līdz nākamajam medniekam. Mūsu kolektīvā pirms katrām medībām ir obligāta līnijas instruktāža. Un katram medniekam taču ir mednieka apliecība! Jautājums – kā tu to dabūji, ja neievēro elementāru piesardzību! Tam visam jābūt galvā. Eksāmenos jau arī galvenais uzsvars ir likts uz drošību. Ne katrs var būt medību vadītājs. Arī tam ir vajadzīgi speciāli kursi. Un tomēr visādi gadās arī pieredzējušiem medniekiem. Ir mednieki, kuriem, zvēru ieraugot, ieslēdzas mednieka instinkts un viss pārējais zūd – viņš redz tikai medījumu, pārējā apkārtne viņam ir migliņā tīta. Laidzes gadījumā abi mednieki bija tornišos. Tornis ir 1,35 m augsts, briedis arī ir tāda pat auguma. Torņi viens no otra atrodas 135 m attālumā, bet, kas tas ir! Tā ir tikai noteikumu neievērošana. Izmeklēšana joprojām turpinās, grūti pateikt, kā tā beigsies,

Redzēju, ka uz Zibeņdambja tornīši ir atjaunoti.

Jā, atjaunojām visus tornīšus. Šaut no paaugstinājuma attiecīgā leņķī uz leju ir drošāk. Visur esam uztaisījuši tornīšus, lai medībās būtu mazāk riska. Šaujot no zemes mastā, nedrīkst šaut tuvāk par 200 metriem, jo var nākt dzinējs. Šis likums izstrādāts laikā, kad visi šāva ar bisēm. Tagad ir vīteņu stobri ar lielāku jaudu, un lode lido pāri kilometram, bise šāva tikai 30-40 m tālumā. Tāpēc arī drošības dēļ labāk šaut no paaugstinājuma, arī pārredzamība ir labāka.

Dzīvnieku skaits nesamazinās?

Tieši otrādi, to kļūst arvien vairāk. Ar katru gadu palielinās arī dzīvnieku nodarītie postījumi. Brieži izposta Latvijas valsts mežu jaunaudzes, zemnieku rapšu un ziemāju laukus. Šogad, kad nav sala, dzīvnieki daļu labības noēd, daļu vienkārši iebradā zemē. Ja uz neliela lauciņa uznāk 40 brieži, kas tur vairs var palikt pāri! Labi vismaz, ka vairāk nav mežacūku. Varbūt pa kādai Ģipkā, Kaltenē. Mēs rēķinām, ka uz mūsu 6000 ha ir apmēram 3–4 mežacūkas, toties brieži lielā daudzumā. Tie katru gadu nodara miljoniem eiro lielu zaudējumu Latvijas valsts mežiem, noēdot priežu un apšu jaunaudzes. Jaunie kociņi tiek noēsti ar visu mizu, un no tiem vairs nekad neizaugs kvalitatīvi koki.

Diennakts tumšajā laikā arī uz ceļiem dzīvnieku dēļ veidojas bīstamas situācijas.

Jā, katru mēnesi posmā Roja–Rude, arī Kaltenē, tiek notriekti dzīvnieki un bojātas automašīnas. Atgādināšu, ka, notiekot sadursmei, autovadītājam jāzvana kādam medniekam vai tieši man, paralēli jāizsauc arī ceļu policija. Es aizbraukšu uz notikuma vietu, nofotografēšu notikušo un ziņošu meža dienestam. Automašīnas vadītājs nedrīkst savākt notriekto dzīvnieku, jo tās tiks kvalificētas kā malu medības. Buciņa savākšana izmaksās vairāk nekā 2000 eiro, bet par briedi jau būs 4000 eiro liels sods. Pārsvarā visi notriektie dzīvnieki tiek utilizēti – aizvesti uz mežu par barību lapsām un bebriem, jo notriekta dzīvnieka gaļa cilvēka pārtikā nav izmantojama. Es pats īpaši neticu svilpītēm, ko pievieno automašīnām, lai aizbaidītu dzīvniekus. Ja zvērs ierauga mašīnas ugunis, viņš tūdaļ arī izdomās šķērsot ceļu.

Kā ar alkohola lietošanu medību laikā?

Pilnīgi izslēgts! Tie laiki sen pagājuši. Ja būs kaut mazākās aizdomas, mednieks netiks pielaists pat pie dzīšanas. Uz medībām mēdz braukt arī pārbaudes, un tas ir ļoti labi. Tas palīdz uzturēt kārtību gan man kā medību vadītājam, gan paši mednieki visu uztver nopietnāk.

Vai esat kādreiz jutuši sabiedrības nosodījumu par nomedītajiem dzīvniekiem?

Sabiedrības viedoklis bieži mainās. Man ir padomā izveidot izstādi Rojas KC, lai iepazīstinātu interesentus ar to, ko mēs medījam. Lai cilvēki skatās un nerunā lieku. Piemēram, izskanēja viedoklis, ka vajag aizliegt medīt lūšus, jo viņu esot pavisam maz. Tā nav taisnība. Pie mums ir gan lūši, gan vilki. Tepat pie pastaigu takas nomedījām lūsi. Ir pie mums arī vilki – tepat Kunčos, pie Červinska pieminekļa redzēti. Sniegā mēs viņus ātri nomedītu, bet šoziem vilkiem ir paradīze. Vilki nevienam virsū neskrien, bet iet pa savu apli. Būtu sniegs, mēs apkārt viņu pēdām savilktu aplī karodziņus, sasauktu vīrus un vilks būtu rokā, jo ārpus novilktā apļa vilki neiet. Liela problēma ir arī bebri, ne reizi vien esam braukuši likvidēt bebra uztaisītos dambjus, kā rezultātā noplūst mazdārziņi.

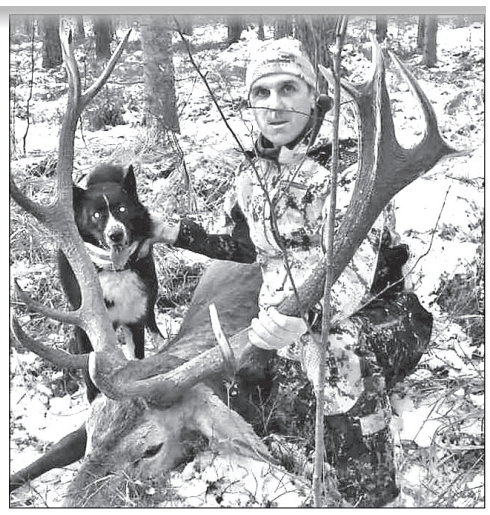

Ingars Lembergs ar medījumu un savu uzticamo medību suni. Albuma foto

Cilvēki dažkārt nepamatoti klaigā un mūs lamā, bet nevaru iedomāties, kas notiktu, ja mednieki nekontrolētu dzīvnieku daudzumu. Nebūtu ne lauksaimniekiem ražu, ne meža dienestam jaunaudžu. Medījam tikai tik, cik atļauts. Piemēram, sezonā mums atļauts nomedīt 48 briežus (30 % no uzskaitītajiem), 5–6 aļņus utt. Pavasaros un vasarās dzīvniekiem ir saudzēšanas režīms, jo tiem dzimst mazuļi. Mednieki ne tikai medī, bet arī rūpējas par dzīvniekiem. Pagaidām dzīvniekiem barības bāze ir pieejama, bet gadījumā, ja uznāks bargs sals un sniegs, dzīvniekiem tiks pievesta gan barība, gan sāls. Katrā ziņā, ko darīt netrūkst nekad!

Atliek tikai vīriem vēlēt – ne spalvas!■

Apšuciemā

Daces Klaberes teksts un foto

Lai turpinātu rakstu sēriju par mūsu novada ciemiem, kāda ziemas sestdiena tiek veltīta Rudei. Rude ir otra lielākā apdzīvotā vieta Rojas novadā. Tā izvietojusies pagasta vidusdaļā Rojas upes krastā, 5 km attālumā no novada centra – Rojas. Visstraujāk ciems izauga pēckara gados un tā saucamajā padomju laikā, kad Rojupē veiksmīgi saimniekoja kolhozs „Rojupe". Ciema robežās iekļauti arī dažkārt par atsevišķām vietām uzskatītie Apšuciems, Birziņciems, Purvciems, Kalvciems un Vilkastciems. Vienā reizē apbraukāt visu Rudi un vēl izrunāties ar ciema ļaudīm nebija iespējams, tādēļ šī ceļojuma mērķis – Apšuciems.

„Iesalniekos" mūs laipni uzņem mājas saimnieki Zinta un Modris Gūtšmiti. Modris izrādās ļoti interesants sarunbiedrs, un pēc maza laiciņa jau esmu daudz ko uzzinājusi par šo mazo ciemu. Uz ātru roku viņš saskaita, ka Apšuciemā varētu būt ap 20 mājas. Kādreiz vieta saukusies par Roņciemu, kurā bijušas vien 8 mājas, tai skaitā „Roņu" mājas, no kurām arī radies ciema nosaukums, tur bijusi arī zirgu ferma. Sākotnēji māju bijis vairāk, bet 50.-60. gados tās noārdījusi meliorācija. „Roņos" savulaik bijis pat bērnudārzs! Zirgu stallis vēlāk pārtapis par teļu fermu, jo, sākoties traktoru laikmetam, zirgi tādā vairumā vairs nebija vajadzīgi. Rudē Modris dzīvo visu mūžu un pārdzīvo, ka tagad ciemā ir ne tikai daudz mazāk ļaužu, bet tie ir kļuvuši svešāki. Viņaprāt, nepastāv vairs tāda kaimiņu būšana, kā kādreiz, kad kaimiņi viens otram visos darbos palīdzējuši. Visās jubilejās gājuši kopā, lustējušies, sprieduši par darāmajiem darbiem. Pašmācības ceļā apguvis akordeona spēli, Modris allaž ballēs uzspēlējis. Lai arī bijis daudz jāstrādā, paspējuši arī izballēties. Lai cikos arī balle nebeigtos, otrā rītā visi bija laicīgi darbā. Modris atceras, ka nokavēt darbu vai neierasties darbā pēc balles, tas pat nebijis iedomājams! Lustējušies katru nedēļas nogali, bet pa nedēļu vēl trīsreiz uz veco skolu uz kino gājuši. Tā bijusi arī iespēja jauniešiem satikties, un tad jau parasti kino vakari tik ātri nebeigušies. Modris atceras, ka visādas muļķības galvā bijušas, bet no rīta visi laicīgi uz strīpas. No Apšuciema līdz kino bijis jāiet četri kilometri, līdz ballēm Rojā – vēl tālāk, bet šie gabali veikti tikai kājām. Uz Roju iets pa taisno caur mežu, atpakaļ arī pa to pašu taciņu, tikai tad jau melnā tumsā, lavierējot starp krūmiem un koku starpām. Šogad Modris ar savu Zintu svinēs 50 kopā būšanas gadus, un uz jautājumu, kā tad pāris satikās, Zinta atsmej, ka tas bijis vienā no kino vakariem, kad Modris viņai ar *šperriņu* virsū uzbraucis. Kas to zina – tīši vai netīši, bet liktenīgi gan. Kopdzīves laikā piedzimušas divas meitas un dēls, draudzīgajai ģimenei pievienojušies 8 mazbērni un 2 mazmazbērni. Modris smejas, ka kādreiz, atbraucot bērniem ar ģimenēm, suni ieskaitot, viņi bijuši 20, bet nu jau esot krietni vairāk. Ikdienā Zinta rūpējas par mājas soli, Modri un vienīgajiem dzīvnieciņiem – putnu baru aiz loga, bet Modris, lai arī sen kā pensijā, joprojām turpina strādāt. Par to Zinta nebeidz vien pukoties, jo viņai gribētos, lai vīrs sevi vairāk pasaudzētu, bet uz viņas pukošanos Modris atbild vien ar labsirdīgu smaidu, un ir skaidrs, ka pēc muguras sāpju rimšanās, Modris atkal būs ierindā.

„Mežgravās" tiekamies ar to saimnieku Edmundu Novicki. Viņš Apšuciemā ir ienācējs – dzīvo šeit no Atmodas laikiem. „Mežgravas" ir celtniecības stadijā. Kā atzīst to saimnieks, celtniecība pašlaik ir apstājusies, bet, neskatoties uz to, vīram ir darba pilnas rokas. Paralēli darbiem pie mājas celtniecības, viņš rūpējas arī par sievu, kura ir 1. grupas invalīde. „Cīnāmies pa dzīvi, kā jau visi", atzīst Edmunds Novickis.

Egiju un Vitāliju Obolevičus sastopam „Jaunciemos". Vitālijs ir vietējais, bet Egija – no Laidzes. Viņiem ir paveicies, ka turpat pagalmā esošajā mājā dzīvo arī Vitālija tētis, pirtiņā – Egijas tētis, bet Egijai ar Vitāliju un viņu divām meitām turpat ir savs jumts virs galvas. Kā jau laukos, darba jaunajai ģimenei netrūkst nekad. Kādreiz viņiem bijusi saimniecība ar gandrīz 40 slaucamām govīm, 12 telēm, buļļiem, bet dažādu apstākļu dēļ saimniecība bijusi jālikvidē. Darba laukos nekad netrūkst, bet ikdienā Egiju redzam šiverējam aiz letes mūs pašu „Ķipītī".

Modrīti Taukuli sastopam „Mālkalnu" mājas pagalmā. Ap viņu lēkā Dodžers un Lora, un uz jautājumu kā dzīvojas, Modrīte atbild, ka jautri. Tūdaļ gan viņa arī piebilst, ka jautrību paši vien uzturot, un ka īstenībā ir skumji. Kādreiz katrā mājā bijis sunītis, govs. Tagad divas govis visā ciemā. Modrīte mīl suņus, pie viņas patvērumu radis arī kaimiņu suns, kura īpašnieki aizbraukuši dzīvot uz Īriju. Ja vien būtu varēšana, viņa būtu gatava dot patvērumu katram bez mājām palikušajam cilvēka draugam. Ikdienā Modrīte strādā Rojupes bērnudārzā un smej, ka viņai ir kā Reinika dziesmā – es skrienu, skrienu vēl, viss man jāpaspēj. Darbs, mājas, lopi, mazbērni. Vēl lapas jāpaspēj nogrābt, labi, ka sīpoli un ķiploki jau sastādīti.

No „Mālkalniem" braucot, iebraucam „Mūrkalnos". Šo māju saimniece Valentīna Gūtmane ir no tālās Latgales. "Tālu ceļu mēroju, kamēr vīru atradu", joko Valentīna. Atceroties kolhoza laikus, Valentīna saka – cepuri nost! Kaimiņš kaimiņam palīdzējis, visi draudzīgi dzīvojuši. Tagad Valentīnai pat par samaksu grūti kādu palīgu atrast. Viņa nesaprot, kas ar cilvēkiem noticis. Ierāvušies sevī, katrs par sevi. Lai arī ne ar vienu viņa neesot saķīvējusies, dabūt kādu palīgu kaut uz kartupeļu talkām, esot lielākā problēma. Par kaimiņu Ivaru Adamani gan viņai sakāms tikai pats labākais – vienmēr atskries un izpalīdzēs. Gars Valentīnai ir možs. Kad viņai kaimiņi aizrāda, ko viņa, vecs cilvēks, ar tiem lopiem ņemoties, viņa piktojas. Valentīna ir izbrīnīta – vai tad 80 gados cilvēks ir vecs? „Es tā nejūtos, un, kamēr varu, skrienu", saka „Mūrkalnu saimniece.

Ar „Jaunmūrnieku" saimnieci Dzidru Vasiļjevu esam jau nedaudz pazīstamas – pie viņas viesojos, kad laulātais pāris atzīmēja skaistu kāzu jubileju. Laiks atkal ir paskrējis, un nu jau Dzidra ar vīru svinēs savas kopdzīves 57. jubileju. No Dzidras uzzinu, ka vīrs joprojām dažkārt *uzvelk garmošku*, bet viņas lielais puķu dārzs joprojām koši zied no pavasara līdz pat rudenim. Kā jau visiem, arī Dzidras tantei ar gadiem pa kādai veselības kaitei nāk klāt, un fizisks darbs nevedas viegli, taču viņas mājas pagalms ir tīri izpucēts, un šajā dienā viņa otrpus ceļam izdomājusi vēja norautos zarus sadedzināt un pie viena kājas pavingrināt. Turpat ar roku aizsniedzamā attālumā, „Beikās", dzīvo Dzidras tantes meita Ineta ar ģimeni. Kad saku, cik, manuprāt, tas ir labs variants – nedzīvot ar jaunajiem zem viena jumta, bet turpat blakus gan, Dzidras tante rāmi nosaka, ka vecajiem ir citas domas, jaunajiem – citas. Pēc viņas domām, dzīvot kopā un saimniekot vienā virtuvē būtu diezgan grūti, un tam nevaru nepiekrist.

Florianu Kražovski satiekam, stādot mellenes. Melleņu audzēšanā iesaistījusies visa ģimene, un pirmā raža bija izdevusies godam. Ogu bija daudz, tās bija lielas un saldas, par ko pārliecinājos arī es pati, kādudien Kražovsku ģimenes melleņu laukā lasot šo melno brīnumu. Viens no otra uzzinot par tepat blakus esošo melleņu plantāciju, šo iespēju izmantoja daudzi rojenieki. Floriana meita ir jaunā lauksaimniece, un projekts par melleņu audzēšanu guvis Eiropas Savienības atbalstu. Stādījumi tiek paplašināti, un melleņu stādīšana un audzēšana modernizēta. No Floriana uzzinām, ka mellenes jāstāda tīrā kūdrā, kuras skābums nepārsniedz PH 4,5, pretējā gadījumā melleņu stādi iznīkst bez jebkāda acīmredzama iemesla. Arī stādīt tās drīkst, kamēr vien zeme nav sasalusi.

Paralēli mellenēm Kražovsku ģimene iestādījusi arī lielu daudzumu poļu un turku šķirnes ķirbjus. Sēklas dēstot, saimnieki nezinājuši, vai no tām vispār kas izaugs, bet raža izdevusies varena. Pietiek pašpatēriņam, radiem un draugiem arī. No dzeltenajiem skaistuļiem tiek spiesta sula, tos marinē, vāra ievārījumus un gatavo sukādes.

Plašos laukus un to saimniekus apsargā trīs suņi. Saimniekam Florianam klāt esot, jutāmies droši, bet ieiet pagalmā bez saimnieka klātbūtnes es noteikti neuzdrošinātos.

Mūsu apciemojuma dienā „Rudes Vētru" saimnieks Artis Svitiņš bija devies medībās, bet mājās sastapām viņa dzīvesbiedri Daci Lesiņu. Dace saimnieko ģimenes viesu mājā un par darba trūkumu nesūdzas. Viņa savulaik mācījusies mājturību un smejas, ka cilvēks jau visu var iemācīties, pat lidot kosmosā. Dace ar Arti dzīvo pēc iekšējām sajūtām, tādēļ laika pietiek visam – gan kopējai atpūtai, gan daudzajiem darbiem. Ir gan brīži, kad darbaroku pietrūkst, bet laukos palīgu atrast visai grūti, jo darbs nav tāds, ko jauni cilvēki gribētu darīt. Ir gan grāvji jātīra, gan aploki jātaisa, govis jābaro un tām dzemdībās jāpalīdz. Dace stāsta, ka ar gaļas lopiem jābūt ļoti uzmanīgiem, un neļauj mums tiem tuvoties. Govis nevis skrien cilvēkiem virsū, bet gan divas govis ar 800–900 kg svaru saspiežas kopā, un no to vidū esošā cilvēka pāri paliek vien pankūka. Katru gadu Latvijā gadoties pāris letāli gadījumi, tādēļ Dace uzsver, ka nekad saistībā ar lopiem netiek darītas lietas, par kuru iznākumu ir kaut mazākās šaubas.■

P.S. Paldies par ar mani kopā pavadīto dienu manai uzticamajai ceļabiedrenei Ieviņai.

ROJAS KULTŪRAS CENTRS

29. februārī plkst. 12.30

ZEFĪRU PAGATAVOŠANAS MEISTARKLASE

OGAS KĀRUMA meistares Elīnas Stojakinas vadībā.

Dalības maksa 15.00 EUR. Telefoni informācijai 29646228, 29196478.

7. martā plkst. 18.00

režisora Andreja Ēķa komēdija „Klases salidojums 2".

Ieeja 3.00 EUR, biļešu iegāde pirms seansa sākuma.

15. martā plkst. 16.00

MAKSIMA TRIVAŠKEVICA Stand - up komēdija „LATVIEŠU KOMIĶIS".

Ieeja 3.00 EUR, biļešu iegāde pirms izrādes sākuma.

25. martā plkst. 13.00 pie Likteņakmens

Piemiņas brīdis komunistiskā genocīda upuriem

„Caur sirdi plūstošas atmiņas".

28. martā plkst. 13.00

Senioru kluba „Liedags" 20 gadu jubilejas balle **„Draugi – mūsu bagātība"**

Rojas kultūras centra mazajā zālē

IVARA KOLODAS izstāde „Fotomirkļi Rojas novadā"

Ceturtdien, 30. aprīlī, plkst. 19.00

Gaļina lugas izrāde „Sirēna un Viktorija".

Lomās: Aīda Ozoliņa, Jakovs Rafalsons un Gunta Virkava.

Izrāde 2 daļās. Izrādes garums 1.40 h.

Ieeja 8.00; 7.00 un 6.00 EUR, iepriekšpārdošana Rojas novada domes kasē un www.bilesuparadize.lv

NVO Rojas invalīdu biedrības pasākumu plāns martā

Diena, datums	Pasākuma nodarbības nosaukums	Pulksteņa laiks	Nodarbību vadītājs
03.03.2020. Otrdiena	Ziedu veidošana Veselības grupa – nūjošana	10.30–13.00 16.00–17.00	K. Sauškina E. Grīnvalde
04.03.2020. Trešdiena	Kopsapulce Atskaite par 2019. gadu Galda spēles	11.00–14.00	Biedrības biedri E. Grīnvalde 26078711
05.03.2020. Ceturtdiena	Adīšanas, tamborēšanas nodarbība Galda spēles	11.00–13.00 10.00–13.00	V. Žurovska B. Heinberga
06.03.2020. Piektdiena	Veselības grupa – nūjošana	16.00–17.00	E. Grīnvalde
07.03.2020. Sestdiena	Sporta pasākums Pastendē	08.30–15.00	M. Strādere
10.03.2020. Otrdiena	Olu veidošana Galda spēles Veselības grupa – nūjošana	10.30–13.00 16.00–17.00	K. Sauškina E. Grīnvalde
11.03.2020. Trešdiena	Biedru tikšanās Galda spēles	10.00–14.00	E. Grīnvalde Biedrības biedri
12.03.2020. Ceturtdiena	Pērļošanas nodarbība Galda spēles	11.00–13.00	E. Grīnvalde L. Semičenkova
13.03.2020. Piektdiena	Veselības grupa – nūjošana	16.00–17.00	E. Grīnvalde L. Semičenkova
14.03.2020. Sestdiena	8. marta pasākums	12.00–17.00	E. Jukbārdis
17.03.2020. Otrdiena	Sveču liešana Galda spēles Veselības grupa – nūjošana	10.30–13.00 16.00–17.00	K. Sauškina
18.03.2020. Trešdiena	Galda spēles Biedru tikšanās	10.00–14.00	Biedrības biedri
19.03.2020. Ceturtdiena	Adīšanas, tamborēšanas nodarbība Galda spēles	11.00–13.00	E. Grīnvalde. L. Semičenkova B. Heinberga
20.03.2020. Piektdiena	Veselības grupa – nūjošana	16.00–17.00	E. Grīnvalde
24.03.2020. Otrdiena	Svečcu liešana Galda spēles Veselības grupa – nūjošana	10.30–13.00	E. Grīnvalde K. Sauškina
25.03.2020. Trešdiena	Kulinārijas nodarbība Galda spēles	10.00–14.00	P. Gavare
26.03.2020. Ceturtdiena	Pērļošanas nodarbība Galda spēles	11.00–14.00	L. Semičenkova
27.03.2020. Piektdiena	Veselības grupa – nūjošana	16.00–17.00	E. Grīnvalde
31.03.2020. Otrdiena	Sveču liešana Galda spēles	10.30–13.00	K. Sauškina

Biznesa inkubatorā uzņēmumi var gūt atbalstu izmaksām biznesa attīstībai

No 1.–20. martam jaunie uzņēmumi (SIA vai IK) ir aicināti pieteikties inkubācijas programmai Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) Talsu biznesa inkubatorā.

Inkubācijai aicināti pieteikties uzņēmumi no Talsu, Dundagas, Rojas vai Mērsraga novada, kuri nav reģistrēti ilgāk par trim gadiem.

Inkubācijā uzņēmums var saņemt 50 % līdzfinansējumu dažādu sava biznesa attīstībai nepieciešamo izmaksu segšanai. Tās var būt tādas izmaksas kā, piemēram, ražošanas iekārtu iegāde, izejvielu vai izejmateriālu iegāde, grāmatvedība, telpu noma, dizaina pakalpojumi, mārketinga pakalpojumi (piem., izkārtnes, norādes, uzlīmes, bukleti, fotosesijas, video rullīši, reklāmas kampaņas, izstādes, *facebook* maksas reklāmas, sociālo tīklu uzturēšana, utt.), mājaslapu izstrāde, tehnoloģiskās konsultācijas, prototipu izstrāde, vizualizācijas, sertificēšana, laboratoriju izmaksas, u.c. Līdzfinansējuma saņemšana ir vienkārša un ātra, jo tā notiek inkubācijas līguma ietvaros. Līdzfinansējums ir grants jeb dāvinājums – tas nav jāatmaksā.

Pieteikumus par dalību inkubācijā var iesniegt klātienē LIAA Talsu biznesa inkubatorā Talsos, Kalna ielā 4, kā arī elektroniski, nosūtot elektroniski parakstītu pieteikumu uz *liaa@liaa.gov.lv* līdz 2020. gada 20. marta plkst. 23.59. Pieteikuma formu var atrast: *http://www.liaa.gov.lv/lv/inkubatori.*

6. martā LIAA Talsu Biznesa inkubatorā notiek *Info diena*, kurā visiem interesentiem stāstīsim par inkubatorā pieejamo atbalstu, kā arī par uzņemšanas kārtību inkubatorā.

Informācija par visiem LIAA Talsu biznesa inkubatoru semināriem un pasākumiem pieejama *https://www.facebook.com/LIAATalsi*. Visi interesenti gan par programmu, gan inkubatora pasākumiem, ir laipni aicināti sazināties ar inkubatoru pa tel. 28659444 vai e-pastu *talsi@liaa.gov.lv.*

LIAA Biznesa inkubatoru mērķis ir atbalstīt jaunu, dzīvotspējīgu un konkurētspējīgu uzņēmumu izveidi un attīstību Latvijas reģionos. LIAA Biznesa inkubatori ir finansēti ERAF projekta „Reģionālie biznesa inkubatori un radošo industriju inkubators" ietvaros.

LIAA Talsu biznesa inkubatora vadītāja
Dagmāra Dreiškena

Skolotājas Maija *(no kreisās)*, Inga un Iveta priecēja bērnus ar jautru uzvedumu. Albuma foto

14. februāris PII „Zelta zivtiņa" sākās ar mīļu draugu sagaidīšanu un visapkārt daudz, daudz siržu kā draudzības un mīlestības simbolu. Kopīgi klājām svētku galdu no vecāku sarūpētajiem kārumiem un ar nepacietību gaidījām Mīļdieniņu.

Visi bija sirsnīgi gaidīti ciemos pie vecmāmiņas, kur notika mīļi draudzības svētki. Skolotājas Maija (vecmāmiņa), Iveta (vilks) un studente Inga (Sarkangalvīte) priecēja bērnus ar jautru uzvedumu, kura laikā vilks kļuva par labu draugu gan Sarkangalvītei un vecmāmiņai, gan pārējiem meža zvēriņiem, kuri ciemojās svētkos pie vecmāmiņas. Tika minētas mīklas, pildīti ļaunās pamātes atstātie darbiņi – šķirotas pogas atsevišķi no kastaņiem, līmētas sirdis, zīmēti zīmējumi uz sirdīm, krāsotas mīļbildītes, iets rotaļās ar sirdīm. Pēc kārtīgi pastrādātiem darbiņiem visi cienājās pie draudzības galda un dejoja diskotēkā disko gaismas un jautras mūzikas pavadībā. Bērnu vēlēšanās: „Kaut biežāk būtu ballītes kopā ar draugiem mīlestības un prieka gaisotnē!"

Skolotājas M. Grīnfelde un I. Rozentāle

Senioru klubam „Liedags" – 20!

(Turpinājums no 1. lpp.)

Klubs dod, pirmkārt, iespēju senioriem iesaistīties kolektīvā, otrkārt, iespēju braukt uz citu pensionāru klubu organizētajām ballēm (pēc vēlēšanās un iespējām), treškārt, iespēju parunāt gan ar sava kluba biedriem, gan draugiem un paziņām citos kolektīvos, ceturtkārt, iespēju kaut uz dažām stundām iziet no mājas, no ikdienības, piektkārt, iespēju baudīt skaistu mūziku, priekšnesumus un padejot. Un dejot ir ļoti veselīgi, uzpucēties arī ir ļoti veselīgi, jo uzlabo cilvēka pašsajūtu. Mēs braucam, lai atpūstos un gūtu pozitīvas emocijas. Ir gadījies dzirdēt: jūs jau tikai ballējaties, neko citu nedarāt! Tas ir ļoti šaurs un nepareizs skatījums uz mums. „Liedaga" seniori darbojas gan invalīdu biedrībā, gan daudzos citos novada pašdarbības kolektīvos, apmeklē mūsu novadā organizētos pasākumus un paspēj būt gan mātes un tēvi, gan vecmāmiņas un vectētiņi. Un, ja mūsu novadā Ināras Martinovskas vadībā sāks atkal aktīvi darboties pensionāru apvienība, liedadznieki malā nestāvēs.

Senioru klubs „Liedags" reklamē arī savu novadu, jo mūsu organizētajās ballēs uzstājas galvenokārt mūsu novada mākslinieki: Rojas Mūzikas un mākslas skolas audzēkņi un pedagogi, sieviešu vokālais ansamblis „Con Vita", deju kopa „Gaspažiņas", Evas Fricbergas dejotājas, pašdarbnieku teātris, pat abi kori – „Banga" un „Kalva" – ir snieguši mums nelielus koncertus. Liels paldies visiem minētajiem kolektīviem par atsaucību un piedalīšanos. Ceram arī uz turpmāku sadarbību!

Vai mums klubā vajadzētu darīt vēl ko citu? Domāju, ka nē, jo, kā jau minēju, pirmkārt, „Liedags" ir interešu klubs, kurā darbojas cilvēki, kam patīk dejot. Otrkārt, nevienam taču neienāk prātā doma prasīt, lai, piemēram, deju kolektīvs sāktu dziedāt vai tenisa klubā sāktu spēlēt basketbolu. Treškārt, „Liedags" un Rudes klubs „Rūķi" ir vienīgie, kas piedāvā senioriem iespēju regulāri padejot pensionāru ballēs. Ceturtkārt, Rojas KC, invalīdu biedrība, muzejs, brīvdabas estrāde, novada bibliotēka, mūzikas un mākslas skola piedāvā visiem, arī senioriem tik plašu un daudzpusīgu atpūtas, izklaides un visdažādāko nodarbību programmu, ka senioru maki to nemaz nespēj izturēt.

Klubs „Liedags" nevarētu tik sekmīgi darboties 20 gadu garumā, ja to neatbalstītu Rojas novada dome, Rojas KC, novada bibliotēka, mūzikas un mākslas skola. Paldies novada domes priekšsēdētājai Evai Kārkliņai, paldies visiem minētajiem kolektīviem par palīdzību un atbalstu klubam „Liedags".

Senioru klubi ir visā Latvijā un to ir ļoti daudz. To daudzums un ilgmūžība apliecina manis teikto, ka tie ir nepieciešami daudziem pensionāriem. Aicinu ikvienu Rojas novada pensionāru, kas var un grib dejot, un ne tikai, iesaistīties klubā. Aicinu jaunos pensionārus (sešdesmitgadniekus) kļūt aktīvākiem. Iesaistīties klubā var jebkurā laikā

„Liedaga" kolektīvs priecājas, ka svinēsim 20. dzimšanas dienu, bet mazliet skumst par to, ka paši esam kļuvuši par divdesmit gadiem vecāki. Tomēr mūsu kluba devīze paliks vienmēr nemainīga – kamēr varam, tikmēr dejojam!

Dzintra Pētersone,
Senioru kluba „Liedags" padomes priekšsēdētāja

Aicinām uz kuba „Liedags"

20 gadu jubilejas balli

Rojas KC 28. martā 13.00

bijušos kluba biedrus.

Pieteikties līdz 20. martam pa telefonu **29744031** (Dzintra).

Policija ziņo

Laika posmā no 10.02.2020. līdz 25.02.2020. Rojas pašvaldības policijā:

Par savām tiesībām un pienākumiem konsultētas 3 personas, izteikti 2 mutiski brīdinājumi, izpildīts 1 atsevišķais uzdevums, saņemti 4 izsaukumi, 1 personai atgriezti nozaudētie dokumenti.

Līdzjūtības

Saņem, baltā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu,
Apsedz viņu silti, silti,
Savām smilšu villainēm.
(Latv. t. dz.)

Visdziļākā līdzjūtība Vilnim Moricam un pārējiem piederīgajiem, no **MARTAS MORICAS** atvadoties.

Kaltenes ev. lut. draudze un mācītājs

Klusums.
Tevis vairs nav,
Tikai atmiņas, kas
aizkustina dvēseli,
Vārdi, kas nepateikti – skan.

Izsaku līdzjūtību Gundegai un pārējiem tuviniekiem.

Mudras ome

Kur vārdus rast, kas būtu mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpī dusēt steidz,
Kad negaidot ir pārrauts
mūža gājums,
Un ardievas tik daudz kam jāpateic.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Līgai Apikatei un tuviniekiem, no **dzīvesbiedra** atvadoties.

Rojas invalīdu biedrība

BANGA

Izdevējs Rojas novada dome.
Redaktore **Dace Klabere**.
Tālrunis 25446369.

Redakcijas adrese:
Rojā, Zvejnieku ielā 3, LV-3264
Tālrunis 63269092
avizebanga@roja.lv

Laikraksts iznāk kopš
1987. gada 3. jūlija.
Iespiests Talsu tipogrāfijā.

Bezmaksas izdevums.
«BANGA» iznāk 2 reizes mēnesī:
katra mēneša 2. un 4. piektdienā.